

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 09 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017, declarat de inculpatul

Mursa Alexandr XXXX, născut la XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX XXX, ap. XX, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22.12.2011, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform încheierii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 22.02.2013, pedeapsa aplicată și neexecutată i-a fost înlocuită cu 86 zile de închisoare;

2) sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 07.06.2013, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d), 84 alin. (1), 85 alin. (1) Cod penal, la 1 an, 8 luni și 5 zile închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.05.2016 – 09.03.2017,
instanța de apel: 17.05.2017 – 28.09.2017,
instanța de recurs: 10.11.2017 – 13.12.2017.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 09 martie 2017, Mursa Alexandr a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

2. Instanța de fond a constatat că la 19 mai 2016, între orele 21.00-22.40, inculpatul Mursa A., având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin tăierea tendului de la ghereta ce-i aparține lui Leahu V., amplasată în piața „Agro Mondial” din str. XXXXX XX, mun. XXXXX, a pătruns în interior, de unde, pe ascuns, a încercat să sustragă 2 maiouri în sumă de 480 lei, 5 perechi de pantaloni scurți pentru bărbați - 2000 lei, 2 perechi de blugi pentru femei - 920 lei, 6 bluze pentru femei - 2400 lei, iar în total a încercat să sustragă bunuri materiale în sumă de 5800 lei, daună care pentru partea vătămată este considerabilă, însă, din circumstanțe independente de voința lui nu și-a realizat intenția până la sfârșit, fiind observat și reținut în flagrant de către agenții de pază.

Tot el, în perioada de timp 09 octombrie 2016, ora 14.00 – 10 octombrie 2016, ora 01.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului, a pătruns în automobilul „Mercedes 212”, n.î. XXX XXX, parcat pe str. M. Sadoveanu 10/1, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a sustras o gitară cu costul de 300 lei și o trusă medicală la prețul de 300 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Cebotari N. o daună materială considerabilă, în sumă totală de 600 lei.

Instanța de fond a examinat cauza în lipsa inculpatului, conform prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, ultimul fiind anunțat în căutare.

Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este integral confirmată prin probele administrate, și anume: declarațiile părților vătămate Cebotari N. și Leahu V., ale martorilor Frunză V. și Scurtu G., declarațiile martorului Filipov V., angajat în calitate de paznic al pieței, potrivit cărora, în luna mai 2016, după orele 22.00, efectuând controlul în piață și auzind zgomote s-a îndreptat în direcția dată. A observat o tăietură la o gheretă și a chemat colegii săi. Din gheretă a ieșit un bărbat tânăr, era îmbrăcat în mai multe maiouri noi, cu prețul pe ele și vreo 4-5 centuri noi, maiouri și blugi erau alături. Jos era un cuțit. A fost anunțat administratorul și a fost chemată poliția; procesul-verbal de reținere din 20.05.2016, corpurile delict: 2 maiouri pentru bărbați, 2 perechi de blugi pentru femei, 5 perechi de pantaloni scurți pentru bărbați, 6 perechi de bluze pentru femei, un cuțit de bucătărie; ordonanța și procesul-verbal din 10.10.2016, prin care s-a ridicat de la bănuitul Mursa A. o gitară și un pachet în care se afla o trusă medicală și un stingător; procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.10.2016 prin care, în prezența părții vătămate Cebotari N., s-a examinat gitara și un pachet în care se afla trusa medicală și un stingător pe care le-a recunoscut că îi aparțin; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delict la cauza penală: gitara de

culoare cafeniu deschis combinat cu cafeniu închis și a pachetului în care se afla o trusă medicală și un stingător.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul a comis infracțiuni mai puțin grave, că anterior a săvârșit infracțiuni similare, cu intenție, având antecedente penale nestinse, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, în calitate de circumstanță agravantă fiind reținută - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

Conform art. 34 alin. (2) lit. a) Cod penal, recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune.

Astfel, inculpatul a comis infracțiuni mai puțin grave, iar anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22.12.2011 și sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07.06.2013, însă nu și-a făcut concluziile necesare, pedeapsa cu închisoare fiind în concordanță cu gravitatea faptei penale comise și persoana inculpatului, care a comis infracțiuni în stare de recidivă, antecedentul penal precedent nefiind stins. Or, stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate nu va atinge scopul pedepsei, fiind în contradicție cu prevederile art. 82 Cod penal, inculpatului urmând a-i fi stabilită o pedeapsă cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

3. Avocatul Constantin Pisarenco a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că nu au fost întreprinse toate măsurile în vederea găsirii inculpatului, prin ce acestuia i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil.

Totodată, la baza sentinței au fost puse doar declarațiile părților vătămate și ale martorilor, care sunt incoerente, fiind relatate diferit aceleași poziții.

Or, sentința nu poate fi pronunțată dacă nu au fost înlăturate toate dubiile privind vinovăția persoanei.

3.1. A declarat apel și avocata Diana Popistaș solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, iar în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă minimă.

Apelanta a indicat că inculpatul și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și anume în intenția de a sustrage 2 maiouri și o centură din piele, ridicate de la acesta la fața locului săvârșirii infracțiunii potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, și se căiește sincer pentru tentativa de furt.

Totodată, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal de sustragere a unor bunuri din automobilul de model „Mercedes 212”, n.î. XXX XXX, parcat pe str. M. Sadoveanu 10/1, mun. Chișinău, nu a fost demonstrată.

Instanța de fond a neglijat faptul că inculpatul a manifestat o atitudine conștiincioasă prin recunoașterea vinovăției și căință sinceră în cazul săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Astfel, la stabilirea pedepsei, urma să se țină cont că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, și-a recunoscut vinovăția și a colaborat cu organele de drept.

Or, în circumstanțele constatate este posibilă aplicarea pedepsei minime prevăzută de lege pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și achitarea inculpatului de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

S-a dispus ca termenul executării pedepsei închisorii inculpatului Mursa Alexandr de calculat din 28.09.2017, cu includerea perioadei aflării în arest din 04.05.2017 până la 28.09.2017.

Instanța de apel a reținut că inculpatul a fost înștiințat legal despre locul, data și ora ședințelor de judecată în instanța de fond însă, din motive necunoscute, nu s-a prezentat, după epuizarea căilor legale de citare a acestuia, fiind dispusă anunțarea lui în căutare.

Însă, fiind audiat în instanța de apel, inculpatul a recunoscut vina parțial, indicând că a fost prins, dar că nu sunt probe că ar fi sustras numărul respectiv de mărfuri. A încercat să sustragă doar 2 maiouri. Nu a pus mâna pe pachetul care se invocă, iar centura era în jurul gâtului său. Referitor la episodul din 09.10.2016, a declarat că mergea pe drum, când l-a reținut poliția, ghitara era a sa, iar trusa medicală a luat-o de la un cunoscut. Avea bani la el, ca să se împace cu partea vătămată, însă nu a dat banii pentru că nu este vinovat.

Totodată, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunile incriminate, împrejurările fiind constatate din totalitatea probelor administrate, și anume: declarațiile părților vătămate Cebotari N. și Leahu V., martorilor Frunză V. și Filipov V., procesul-verbal de reținere din 20.05.2016; corpurile delictive: 2 maiouri pentru bărbați, 2 perechi de blugi pentru femei, 5 perechi de pantaloni scurți pentru bărbați, 6 perechi de bluze pentru femei, un cuțit de bucătărie; ordonanța și procesul-verbal din 10.10.2016, prin care s-a ridicat de la bănuitul Mursa A. o ghitară și un pachet în care se afla trusa medicală și un stingător; procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.10.2016 prin care, în prezența părții vătămate Cebotari N., s-a examinat ghitara și un pachet în care se afla trusa medicală și un stingător pe care le-a recunoscut că îi aparțin.

Or, probele administrate, apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal și art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Argumentele apărării referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului sunt neîntemeiate, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a luat în considerare toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume: caracterul prejudiciabil al infracțiunilor,

influența pedepsei asupra reeducării și corectării inculpatului, persoana acestuia și comportamentul lui până și după comiterea infracțiunii.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont că inculpatul a săvârșit infracțiuni mai puțin grave, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante, în calitate de circumstanță agravantă fiind reținută săvârșirea infracțiunii de o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, or, acesta a comis o nouă infracțiune cu intenție, nefiind stinse antecedentele penale ale infracțiunii săvârșite anterior.

Conform art. 34 alin. (2) lit. a) Cod penal, recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune.

Inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22.12.2011 și sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07.06.2013, însă nu și-a făcut concluziile necesare, pedeapsa cu închisoare fiind în concordanță cu gravitatea faptei penale comise și persoana inculpatului, care a comis infracțiuni în stare de recidivă, antecedentul penal precedent nefiind stins.

Astfel, inculpatul a dat dovadă de comportament antisocial, ce denotă imposibilitatea de integrare în societate și adaptare la normele și standardele de viață normală, pentru restabilirea echității sociale și prevenirea comiterii de noi infracțiuni fiind rațională doar izolarea acestuia de societate, ce ar duce la conștientizarea de către ultimul a necesității respectării legii, prin ce s-ar asigura îndeplinirea scopului pedepsei penale, prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, afirmațiile apărării că cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, acesta fiind privat de dreptul de a face declarații, sunt irelevante, fiind stabilit că inculpatul a fost citat legal și fiind dispusă aducerea silită a acestuia, în ședințele de judecată acesta nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței, ulterior fiind anunțat în căutare. Mai mult, apărarea la depunerea apelurilor, nu și-a exprimat dezacordul cu această încheiere.

Prin urmare, pedeapsa numită inculpatului este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de instanța de fond, sentința adoptată fiind legală și întemeiată, iar apelurile declarate pasibile de a fi respinse.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că nu a fost citat să vină în instanța de fond.

Recunoaște că a sustras doar 2 maiouri, în sumă totală de 240 lei și se căiește pentru cele comise.

Totodată, nu au fost prezentate probe care să confirme că a sustras bunuri în valoare de 4500 lei, fiind condamnat doar în baza unor vorbe.

Or, pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, este prea aspră.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului depuse în instanța de apel; ale părților vătămate Cebotari N. și Leahu V.; ale martorilor Frunză V., Scurtu G. și Filipov V.; procesul-verbal de reținere din 20.05.2016;

corpurile delictive: 2 maiouri pentru bărbați, 2 perechi de blugi pentru femei, 5 perechi de pantaloni scurți pentru bărbați, 6 perechi de bluze pentru femei, un cuțit de bucătărie; procesul-verbal din 10.10.2016, prin care s-a ridicat de la bănuitul Mursa A. o gitară și un pachet în care se află trusa medicală și un stingător; procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.10.2016 prin care, în prezența părții vătămate Cebotari N., s-a examinat gitara și un pachet în care se afla trusa medicală și un stingător pe care le-a recunoscut că îi aparțin, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele just și argumentat au ținut cont că inculpatul are antecedente penale nestinse, că circumstanțe atenuante pe caz lipsesc, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 34 alin. (1), 82 alin. (2), 84 alin. (1) Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate, iar pentru recidiva periculoasă este de cel puțin două treimi, din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei, inclusiv în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Totodată, argumentele inculpatului invocate în recursul ordinar declarat, că nu a fost citat legal la judecarea cauzei în instanța de fond sunt absolut neîntemeiate or, a fost stabilit cu certitudine, că instanța de fond a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru asigurarea prezenței inculpatului în ședințele de judecată (*vol. I, f.d. 86, 90-91, 97-98, 102-103, 107-108, 114-115,*) cauza fiind corect judecată de prima instanță, în lipsa acestuia în strictă conformitate cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1), (5) Cod de procedură penală, împrejurări verificate de instanța de apel în prezența inculpatului, căruia i-a fost, și astfel, respectat dreptul la apărare și la un proces echitabil (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiuni, că instanțele au aplicat acestuia pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Mursa Alexandr XXXXX, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 09 martie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 decembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco